

Igra

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 12 | Nivo: Visoka škola za obrazovanje vaspitača

Садржај:

Настанак дечје игре

Значај игре за развој личности детета

1. Умно васпитање

Морално васпитање

Естетско васпитање

Физичко васпитање

Организовано учење кроз игру

Мотивација у игри

Врсте дечјих игара

6.1. Покретне игре

6.2. Стваралачке игре

6.3. Дидактичке игре

6.4. Логичке игре

7. Улога васпитача у игри

8. Литература

Настанак дечје игре

Игра је стара колико и људско дрштво. Она је општи појам за велики број активности. Временом се мењао њен садржај у складу са друштвеним развојем. Због тога су се за игру занимали разни теоретичари. Они су поставили разне теорије којима су настојали да објасне порекло и значај игре. Шато каже да кроз игру дете учествује у активности одраслог, оно се подиже у свет бића која су као богови.

Платон игру види као могућност за вежбање деце и боље упознавање њихових природних склоности.

Квинтилијан игру препоручује као метод уз чију помоћ дете учи са задовољством.

Коменски захтева да се деци омогуће игре којима ће вежбати здравље, окретност и брзину удова, свежину и оштрину духа.

Лок брижљиво разрађује примену играчака и игара у васпитне сврхе и сматра да се уметност подучавања састоји у томе да се задаци, који се постављају деци, претварају у предмет забаве.

Русо, његов систем васпитања обилује активностима које путем експериментисања доводе дете до самосталног стицања искуства које имају суштинска обележја игара.

Фребел је игру поставио за окосницу свог васпитног поступка, коме је циљ био само развој, уз ослобађање дечјих унутрашњих снага.

Виготски, игра је дететова миса, као што су приче митови. У игри је дете изнад свог средњег узраста, изнад свог обичног свакодневног понашања, оно у игри као да надвисује самог себе.

Сматра се да код деце постоји снажна жеља и способност да схватају и да уче, али да их гуши терет традиционалне наставе која их учи да одвајају учење од игре и знање од живота. У колико су деца млађа, њихово учење је спонтаније, а васпитач својом вештином треба да спонтаност усмери у правцу што кориснијим за дечији развој.

Значај игре за развој личности детета

Дуго је дечја игра третирана као забава и простор у коме деца треба да утроше своје време док не дођу време када ће обављати послове одраслих. Али игра није забављање и некорисно губљење времена. То је активност кроз коју се остварује свестрани развој детета: физичко, умно, морално, и естетско васпитање. „Дечја игра је прва школа живота, пут деце ка сазнању света у коме она живе и који су позвана да измене.“ - Горки. „Дете ради играјући се, и игра се радећи.“ - Аркин. У контакту са разним врстама играчака упознаје се са обликом, бојом, величином, саставом предмета и

њиховим значењем. Када порасте оно кроз игру стиче многе вештине. Ређајући коцке и сличан материјал дете врши сравњивање, упознавање предмета, оно их одабира и класификује тј. развија своје мисаоне способности. Задовољава своју радозналост, опажањем и посматрањем, развија пажњу и памћење. У игри деца развијају оно што називамо скраћена интелигенција. Она треба брзо да се сналазе у новим ситуацијама, да брзо реагују, да смисле поступак, реше проблем и тиме вежбају резонување, довитљивост и одлучивање. Нарочито је игра значајна у раном детињству за развој чула. Дете, како расте, прави покрете са одређеном намером. Оно зна шта жели да уради и ради то са великим интересовањем и зато улаже и напор. Постепено је значајно опонашање одраслих, чиме дете постепено увежбава радње одраслих. Непосредним личним искуством дете уочава у чему се предмети разликују и где их најбоље можемо употребити. Корак даље је и значај игре за каснији избор животног позива, пошто нам је познато да је много људи изабрало свој позив у раном детињству.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com